

نموداشت دکتر غلامرضا محتمشی برزادران

استاد پیشکسوت گروه آمار

و رئیس اسبق دانشگاه بیرجند

همزمان با برگزاری سومین سمینار آموزش آمار

حامیان سمینار

فهرست

۵	شرح زندگی دکتر غلامرضا محتشمی برزادران
۶	محل تولد
۶	تحصیلات مقدماتی
۷	تحصیلات دانشگاهی
۷	شروع به کار در دانشگاه
۸	ادامه تحصیلات دانشگاهی در خارج از کشور
۸	بازگشت به ایران
۹	فعالیت های آموزشی و پژوهشی
۱۰	یادداشتهای تقدیمی
۴۰	تصاویر ماندگار
۴۱	سمینار و همایشها
۴۹	در طبیعت
۵۰	تحصیل در انگلستان
۵۳	دکتر محتشمی و دانشجویان
۵۶	دوره لیسانس و فوق لیسانس
۵۷	دوره دبیرستان
۵۸	ملا محمد حسن هردنگی
۵۹	دکتر محتشمی و خانواده
۶۴	همراه با پدر و مادر
۶۵	دوران کودکی و جوانی

شرح زندگی دکتر غلامرضا محتشمی برزادران

محل تولد

غلامرضا محتشمی برزاداران در اسفند ماه سال ۱۳۳۴ در روستای برزاداران متولد شد. پدرش مرحوم میر حسینعلی از بزرگان منطقه (نوه مرحوم آخوند ملا محمد حسن هردنگی) و مرد با سواد و بسیار با تدبیری بود و مادرش مرحومه خانم ربابه شیروانی زنی پرتلاش و نیت به خیر بود. این خانواده متدین و خبره در امور کشاورزی و دامپروری بوده و از این طریق معیشت می نمودند. در روستای برزاداران انواع و اقسام میوه های مناطق معتدل وجود داشت و این روستا، روستای کار و تلاش بود. از ملاکین و برزگر و نوکر و بقیه اقشار همواره همگی مشغول فعالیت و کار بودند. نتیجه مدیریت کشاورزی پدر (مرحوم میر حسینعلی) انتقال اطلاعات فنی به کارگران و کشاورزان زیر دست بود که در مزرعه ایشان کار می کردند. درباره این روستا می گفتند: "اگر در برزاداران کاری برای انجام نباشد هاوونی را پر از آب می کنند و می گویند بکوب" که این نشان از پر تلاش بودن مردم آن منطقه بوده است. مرحوم میر حسینعلی فرزندان بسیاری داشت که بعضی در کودکی و بعضی در بزرگی به رحمت خدا رفته بودند و غلامرضا آخرین فرزند و آخرین امید مادرش بود که با توسل به امام رضا(ع) خدا به آنها بخشیده بود. خواهر غلامرضا نیز که خیلی از او بزرگتر بود باز با توسل به امام رضا(ع) زنده مانده بود که نامش کنیز رضاست. غلامرضا از ۴ سالگی شروع به آموختن الفبای قرآن نمود و تقریباً در ۵ سالگی حروف الفبا را می شناخت.

تحصیلات مقدماتی

در ۶ سالگی در روستای چهکنند ماهکان به دبستان رفت و تا کلاس دوم در این روستا به تحصیل اشتغال داشت. از کلاس سوم به روستاهای محل کار خانواده خواهرش منتقل شد و به شاگردی آقای مهدی غوث، پسرخاله، پسرعمو و داماد خانواده که معلم مدرسه بود نایل گردید. کلاس سوم را در فنود و مختاران و کلاسهای چهارم و پنجم را در توتسک عربخانه گذراند و در سال ششم دبستان به همراه معلم خود به مدرسه ملی صائب بیرجند منتقل گردید و سال ششم را با معدل عالی در آنجا گذراند. سیکل اول (کلاس هفتم تا نهم) را در دبیرستان خزیمه علم گذراند و دانش آموزی نمونه بود. جادارد یادی از رییس فقیه مدرسه مرحوم صباغ و معلمین آن مدرسه داشته باشیم. سیکل دوم (کلاس دهم تا دوازده) به دبیرستان علم که در آن زمان مخصوص دانش آموزان ریاضی و فیزیک بود منتقل شد و پایه فهم ریاضیات در سایه تلاش ها و تعلیمات استاد گرانقدر جناب آقای پرویز حسن پور تقویت و تکامل یافت.

تحصیلات دانشگاهی

پس از پایان دوره تحصیل با موفقیت در کنکور دانشگاه قبول شد و در رشته های دبیری فیزیک در دانشگاه مشهد و مهندسی آبیاری در دانشگاه شیراز پذیرفته شد و چون به کشاورزی علاقه داشت مهندسی آبیاری را برگزید و به دانشگاه شیراز رفت. پس از گذراندن چند ماهی در شیراز در فصل تابستان در کلاس (زبان) به علت دوری راه ومشکلات ناشی از آن از تحصیل در شیرازو اصرار خانواده انصراف حاصل کرد و به مشهد مراجعت نمود و در رشته فیزیک به تحصیل مشغول شد و یک ترم را گذراند که در نهایت به علت اعتصابات دانشجویی آن ترم منحل شد و از تحصیل در دانشگاه مشهد در ترم دوم انصراف حاصل نمود و در کنکور نیمسال دوم در دانشکده آمار و انفورماتیک پذیرفته شد. در رشته آمار ادامه تحصیل داد و در خرداد سال ۵۸ دانشنامه لیسانس خود را در رشته آمار با رتبه عالی دریافت نمود و در همان رشته در دوره فوق لیسانس پذیرفته شد. در پایان ترم دوم دوره فوق لیسانس به دلیل انقلاب فرهنگی و تعطیلی دانشگاه ها از تحصیل بازماند و در آموزش و پرورش تهران به عنوان دبیر استخدام گردید و پس از یکسال کاربه تقاضا و علاقه خودش به بیرجند منتقل شد و در آنجا در دبیرستانهای شهید چمران ،شهید رجایی و هنرستان ابوذر به تدریس پرداخت و در همین ایام موفق به تشکیل خانواده گردید. وی با خانم خدیجه محتشمی (نوه عمویش مرحوم آقا شیخ غلامرضا محتشمی) که دبیر آموزش و پرورش بود ازدواج کرد که حاصل این ازدواج چهار فرزند به نامهای فاطمه (کارشناس ارشد ریاضی و کارشناس ارشد علوم اعصاب از دانشگاه فرانکفورت المان و دانشجوی دکتری علوم اعصاب در کرمان)، حمیده (دانشجوی ترم اخردکتری اقتصاد رفتاری در دانشگاه بیرمنگام و نقاش)، حسینعلی (دکترای آمار) و وحیده (دانشجوی ترم آخر دکتری آماردانشگاه مشهد) می باشد. بعد از بازگشایی دانشگاه ها در سال ۶۳ با داشتن ۲ فرزند دوباره تحصیلات خود را در دانشگاه شهید بهشتی ادامه داد و با معدل (۱۹,۲) از این دانشگاه دانشنامه فوق لیسانس خود را در بهمن ۶۴ دریافت نمود.

شروع به کار در دانشگاه

پس از انتقال به مجتمع آموزش عالی بیرجند با همت و تلاش مرحوم دکتر درویش (ریاست وقت) در گروه ریاضی دانشکده علوم شروع به کار نمود. بعد از یکسال مدیریت گروه ریاضی را به عهده گرفت و در مدت بیش از ۳ سال توانست تعدادی نیروی جوان و پرتوان علمی را جذب و بورسیه نماید که نتیجه این اهتمام جایگاه ویژه ای را برای گروه ریاضی در ایران به جای گذاشت. در سال ۱۳۷۱ برای مدت کوتاهی مدیریت طرح و برنامه دانشگاه به ایشان محول شد.

ادامه تحصیلات دانشگاهی در خارج از کشور

در طی این مدت از سال ۶۴ تا ۷۱، ایشان چندین بار در آزمون اعزام شرکت کرد و در همه آزمونها با رتبه خوب قبول می شد ولی به علت مخالفت مادر پیرش موفق به اعزام نمی شد. بالاخره در سال ۷۲ توانست رضایت مادرش را جلب نموده و جهت ادامه تحصیل به خارج از کشور اعزام گردد. از سال ۷۲ تا ۷۶ وی در دانشگاه شفیلد انگلستان با تمام توان و تحمل مشکلات عدیده و داشتن ۴ فرزند با موفقیت دوره دکتری را به پایان رساند.

بازگشت به ایران

در سال ۷۶ به بیرجند مراجعت نمود. در سال ۷۷ به ریاست دانشگاه بیرجند انتخاب شد و در مدت بیش از ۳ سال مدیریت، برنامه ریزیهای کلان در جهت تحول شگرف در زیر ساخت فیزیکی و علمی دانشگاه به وجود آورد که اثرات آن همیشه در دانشگاه مشهود خواهد بود. علاوه بر راه اندازی گروه آمار در شرایط سخت مسیولیت دانشگاه فعالیت های شاخص ایشان از جمله: ۱- بورسیه ۵۵ نفر هیئت علمی در داخل و خارج از کشور جهت ادامه تحصیل در دوره دکتری ۲- بورسیه بیش از ۸۰ نفر از جوانان باهوش و مستعد مشغول به تحصیل در دوره دکتری ۳- انجام پروژه های عمرانی از جمله: ساخت خوابگاه دانشجویان، مسجد، استخر، زمین بازی، سردخانه، بازارچه دانشجویی، خانه های مسکونی اساتید و ... در پردیس شوکت آباد و مهمتر از همه دانشکده کشاورزی در پردیس امیرآباد (که بیش از ۷۰ درصد کار دانشکده کشاورزی توسط وی به انجام رسید). ۵- جذب کارشناسان علمی مستعد و خلاق در رشته های مختلف ۶- ایجاد پل ارتباطی علمی و فرهنگی بین دانشگاه های بیرجند و همین طور دانشگاه های کشور ۷- ایجاد زیر ساختهای مناسب در جهت توسعه و تحول دانشگاه در زمینه های فرهنگی، علمی، پژوهشی و اداری می باشد. در دوره تصدی این مسئولیتها، فعالیتهای علمی و پژوهشی خود را نیز رها نکرده و با تمام توان در آن کوشا بوده و پس از رها کردن مسئولیت ریاست دانشگاه در این زمینه فعال تر شد.

به علت عدم وجود دانشگاه جامع در دسترس برای تسهیل در ادامه تحصیلات فرزندان، علیرغم عدم تمایل ترک بیرجند ناگزیز به انتقال به دانشگاه فردوسی مشهد شد و در گروه آمار فعالیت علمی خود را ادامه داد و در داخل و خارج از کشور در صحنه های علمی فعالیتهای چشمگیری را داشت که موارد زیر می تواند گوشه ای از این فعالیتهای را نمایان می کند.

فعالیت های آموزشی و پژوهشی

- ۱- چاپ بیش از ۱۷۰ مقاله پژوهشی و ISI در مجلات معتبر دنیا که بیش از ۸۰ درصد آنها به زبان انگلیسی است
<http://grmohtashami.profcms.um.ac.ir/index.php?mclang=fa-IR>
 - ۲- ارایه بیش از ۱۵۰ مقاله در مجامع بین المللی داخل و خارج.
 - ۳- عضو هیئت تحریریه مجله فرهنگ و اندیشه ریاضی (انجمن ریاضی ایران) سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۰.
 - ۴- عضو هیئت مدیره انجمن آمار ایران به مدت ۶ سال که همچنان ادامه دارد.
 - ۵- سر دبیر مجله ندا (انجمن آمار ایران سال ۱۳۸۴ تا حدود ۱۳۹۱) و همچنین سردبیر مجله تفکر و یادگیری آماری از ابتدای ۱۴۰۰.
 - ۷- عضو هیئت تحریریه مجله پژوهشی علوم آماری ایران سال ۱۳۸۵ تاکنون.
 - ۸- عضو هیات مدیره انجمن آمار ایران ۶ دوره و عضو پیوسته و دائم انجمن ریاضی ایران.
 - ۹- تدریس دروس متنوع در دوره کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری در رشته آمار در دانشگاه بیرجند و مشهد، بسیاری از دروس پایه تخصصی رشته ریاضی را قبل از دوره دکتری (با مدرک فوق لیسانس) در دانشگاه بیرجند تدریس نموده است.
 - ۱۰- راهنمایی پایان نامه های زیادی در دوره کارشناسی ارشد و دکترا مرتبط با مباحث نظریه اطلاع و قابلیت اعتماد و نابرابریهای اقتصادی در هردو دانشگاه. ۱۰- چاپ کتاب ریاضیات پیشرفته برای رشته های علوم و مهندسی
 - ۱۱- عضویت در مجامع بین المللی از جمله انجمن برنولی و آر_اس_اس به مدت ۴ سال.
 - ۱۲- عضو کمیته تخصصی هیئت ممیزه علوم پایه دانشگاه فردوسی مشهد.
 - ۱۳- عضو اصلی هسته قطب علمی داده های ترتیبی و فضایی دانشگاه فردوسی مشهد به مدت ۵ سال که هنوز ادامه دارد.
 - ۱۴- داوری بیش از ۱۰۰ مقاله از مجلات معتبر علمی و پژوهشی بین المللی
 - ۱۵- عضو هیات امنای دانشگاه بیرجند ۱ دوره.
 - ۱۶- نماینده وزیر در هیات ممیزه دانشگاه بیرجند ۳ دوره و نماینده وزیر در هیات ممیزه دانشگاه زابل ۲ دوره
 - ۱۷- نماینده وزیر در هیات امنای موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری ۲ دوره
 - ۱۸- عضو گروه تخصصی برنامه ریزی و گسترش آموزش عالی آمار ۲ دوره.
- در نهایت یک معلم مسیولیت انتقال و کنکاش در نکات علمی و گاه تربیتی را دارد و حاصل عمرم خوشحالم که بیشتر آن صرف تلاش برای آموزش فرزندان حاشیه کویر شده است. آرزو دارم که زمینه جذب فرهیختگان فعلی این مرز و بوم در همین منطقه فراهم آید که توسعه را قطعاً بدنبال خواهد داشت.

یادداشت‌های تقدیمی

جای بسی خوشبختی و افتخار است که در بزرگداشت خدمات دوست و رفیق عزیزم جناب آقای دکتر غلامرضا محتشمی چند سطری مرقوم نمایم. آشنایی ما با یکدیگر به دوران دانشجویی باز می گردد. این دوستی در ادامه علی الرغم فاصله مکانی نسبتاً زیاد اهواز و بیرجند در این سالها، بدلیل نزدیکی قلبها بیشتر و عمیقتر شده است. در این مدت، پشتکار و عزم جناب آقای دکتر محتشمی در پیگیری مباحث علمی و نیز کمک و همراهی با جوانان و در همان حال احترام به پیشکسوتان را کم نظیر یافتیم. مشارکت فعال در فعالیت‌های جمعی مرتبط با جامعه‌ی آماری و نیز بیان صریح نظرات خود در نشست‌ها و جلسات، از جمله نقاط قوت ایشان است. سلامتی و سرفرازی ایشان و خانواده محترم را از درگاه خداوند متعال خواهانم.

دکتر عبدالرحمن راسخ

رئیس انجمن آمار ایران

گروه آمار، دانشگاه شهید چمران اهواز

یکی از افتخاراتی که نصیب من شده است آشنایی و همکاری با استاد ارجمند جناب آقای دکتر غلامرضا محتشمی برزادران عضو محترم هیات علمی گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد است. من در ایام تحصیل در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا و همچنین ایام خدمت در آموزش عالی کشور با ایشان هم دوره بوده ام و همواره فرصتی بوده است که از نقطه نظرات ارزنده و خصوصیات اخلاقی ایشان بهره‌مند شده و در انجام کارهای علمی و اجرایی خود آنها را بکار گیریم.

برادر عزیزم آقای دکتر محتشمی در تمام دوران تحصیل خود دانشجویی ساعی، کوشا و علاقه‌مند به فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی در رشته آمار بودند. این افتخار را بنده به اتفاق ایشان داشتیم که از محضر درس استاد ارجمند و بی نظیر آمار، روانشاد جناب آقای دکتر محمدرضا مشکانی بهره‌مند شویم. به خاطر دارم استاد مشکانی همیشه از جناب محتشمی به عنوان یکی از دانشجویان بسیار خوب و قدرشناس خود یاد می‌کردند و همواره ایشان را به انجام فعالیت‌های علمی توصیه می‌نمودند.

همکار گرامی آقای دکتر محتشمی علاوه بر جدیت در امور علمی، شایستگی زیادی در انجام کارهای اجرایی از خود نشان داده‌اند. به عنوان نمونه، ایشان برای مدتی عهده دار مسئولیت ریاست دانشگاه بیرجند بودند. در آن ایام تلاش وافر برای جذب بهترین نیروی انسانی و متعهد به خدمت در دانشگاه و شهر بیرجند داشتند. این باور و اقدامات موثر ایشان باعث شد، حداقل در گروه آمار دانشگاه بیرجند، که بنده با آن آشنا هستم، مجموعه بسیار خوبی از اساتید فرهیخته جذب شوند، به گونه‌ای که امروز یکی از گروه‌های آموزشی بسیار خوب و فعال رشته آمار در کشور بحساب می‌آید.

ایشان چندین دوره در هیئت مدیره انجمن آمار ایران نیز حضوری فعال داشتند و همواره بر حمایت از اساتید، دانشجویان و گروه‌های آموزشی آمار دانشگاه‌های شهرستان اصرار داشتند. بعلاوه با پذیرش سردبیری و عضویت در هیئت‌های تحریریه مجلات انجمن آمار تلاش و اصرار وافر در ارتقای کیفی مجلات و مقالات مندرج در آنها داشتند. سرعت عمل، دقت نظر و تیزبینی ایشان به عنوان عضو هیئت تحریریه مجله علوم آماری، انتشار به موقع و ارتقای کیفی این مجله را به دنبال داشته است.

جناب محتشمی نمونه بارزی از یک معلم واقعی هستند که همواره علاوه بر آموزش و تدریس به دانشجویان خود، به امر تربیت و آماده سازی آنها برای خدمت به کشور نیز پرداخته‌اند. بهترین شاهد مثال نحوه فعالیت، وظیفه شناسی و مسئولیت پذیری کسانی است که از محضر درس ایشان بهره برده و امروز در دانشگاه‌های مختلف کشور مشغول فعالیت هستند.

من آقای دکتر محتشمی را به عنوان استاد فرهیخته ای میشناسم که با فعالیت های علمی و اجرایی خود، بخصوص در رشته آمار، اثر گذار بوده و هستندو از درگاه خداوند متعال برایشان ارزوی سلامتی و موفقیت روزافزون دارم و امیدوارم آموزش عالی کشور همچنان از تجربیات و خدمات بسیار ارزشمند ایشان بهره مند باشد.

دکتر محسن محمدزاده
گروه آمار، دانشگاه تربیت مدرس تهران

استاد خودساخته و بامعرفت

نگارش مطالبی جامع و گویا راجع به شخصیتی محترم، تأثیرگذار و دغدغه‌مند مانند دکتر غلامرضا محتشمی برزادران آن هم در کتابچه نکوداشت ایشان برای نگارنده کم‌دانشی چون من امری آسان نیست. دلایل متنوعی برای توجیه این موضوع وجود دارد. لکن فعلاً فرصتی برای پرداختن به آنها در این نوشتار نیست و به علاوه هدف نگارش این متن نیز چنین موضوعی را دنبال نمی‌کند. بلکه این مقدمه دلیلی است بر اینکه قصور نگارنده! بهر حال، قصد آن است تا ادای دین به محضر دکتر محتشمی عزیز و حقی که او برگردن نگارنده و بقیه علاقه‌مندانش شود. شاید نتوان آنچه حق مطلب است را ادا کرد اما می‌دانیم که:

آب دریا را اگر نتوان کشید هم به قدر عافیت باید چشید

نام و همچنین همت والا، اراده بلند و روحیه سخت‌کوشی دکتر محتشمی اولین بار در حاشیه هشتمین کنفرانس آمار ایران نوازشگر گوش نگارنده، که در آن مقطع دانشجوی دکتری آمار در خارج از کشور بود و از قضا برای ارائه دستاوردهای علمی خود به شهر شیراز (محل برگزاری کنفرانس) آمد، شد. ذکر خصوصیات استاد از زبان یکی از دانشجوی کارشناسی آن سال‌های استاد به صورتی عاشقانه و با نهایت حرارت صورت می‌گرفت. واقعیت این است که آن دانشجوی عزیز بسیار هنرمندانه نقش استاد را به تصویر کشید و نگارنده را آماده دیدار با چنین شخصیتی عالم، خوش اخلاق و دغدغه‌مند کرد. پس از سالهاچنین لحظه تاریخی اتفاق افتاد و همه آن توضیحات در دیداری چهره به چهره با دکتر محتشمی در دیده‌گان نگارنده نقش بست و از آن تاریخ در ذهن جستجوگرش ماندگار شد. بنا به اقتضای حضور نگارنده در محافل‌های علمی، آموزشی و پژوهشی متفاوت مرتبط با آمار، دانش ایشان درباره ویژگی‌های ارزشمند دکتر محتشمی بیشتر و بیشتر شد. آنچه در پی می‌آید تنها گوشه‌ای از بی‌شمار مواردی است که نگارنده با کند ذهنی خود راجع به این استاد بزرگوار درک کرده است. نیازی به توضیح نیست که اگر ضعفی در این نوشتار خواهد بود متوجه عدم اشراف کامل نگارنده است و بس.

دکتر محتشمی فردی دغدغه‌مند برای مسائل متنوع آموزشی، پژوهشی و مدیریتی و علاقه‌مند به‌گسترش علم آمار، ارتقای دانش و بینش جوانان این سرزمین در انجام خدمت درست به کشور هستند. ایشان هرآنچه در توان خویش دارند در طبق اخلاص گذاشته و هیچ‌گاه و در هیچ موقعیتی از سعی و تلاش خود برای پیشبرد اهداف علمی، فرهنگی و آموزشی آمار و حتی علوم فروگذار نکرده و

نمی‌کنند. او احترام به اساتید پیشکسوت علم را در حد نهایتش به جا می‌آورند. نگارنده خود شاهد بود که ایشان رنج سفر از شرق به پایتخت را به جان خریده و مشتاقانه به دیدار اساتید خویش می‌شتافتند. بیان کلماتی در خصوص شَمّ مدیریتی ایشان مصداق "زیره به کرمان بردن" است. قرار داشتن ایشان در جایگاه ریاست دانشگاه بیرجند در سال‌های دور خودگویای توانایی‌های بالای مدیریتی او است. ارزش موضوع وقتی پدیدار می‌شود که بدانیم ایشان در سال‌های اولیه شکل‌گیری دانشگاه بیرجند و با کمترین امکانات آنرا در طی چند سال به جایگاه رفیعی در عرصه آموزش و پژوهش کشور رساندند. همگان اذعان دارند که موقعیت حال حاضر دانشگاه بیرجند مرهون زحمات، دلسوزی و تعهد دکتر محتشمی در زمان مسئولیت‌شان در این دانشگاه و عشق وافر او به سرزمین آباء و اجدادی ایشان است.

تلاش دکتر محتشمی برای ارتقاء جایگاه انجمن آمار ایران نیز بی‌نظیر بوده و هست. نگارنده از زبان افراد موثق زیادی شنید که ایشان بارها با اتوبوس از بیرجند به تهران سفر میکردند تا در جلسات انجمن آمار شرکت کنند. این موضوع را نسل‌های حال حاضر همکاران، دانشجویان و کارمندان زبانزد همگان است. لبخند شیرین همواره بر لبان داشته و کلامشان مخصوصاً آنجائی که تکیه کلام خاص خود را در اولین برخورد ادا میکنند همیشه بوی صفا و صمیمیت میدهد. البته، ایشان در انجام کار بسیار جدیت، قانون مدار و دارای صراحت لهجه خاص خود هستند. هر جایی از حق و حقوق باشد ذره‌ای کوتاه نیامده و با جدیت تمام نظر خویش را اعلام کرده و در احقاق حق از هیچ تلاشی فروگذار نخواهند بود.

نگارنده باور دارد فلسفه نکوداشت افرادی تاثیرگذار در منطقه، ناحیه و کشور و به طور خاص شخصی مانند دکتر محتشمی در واقع نشان دادن چراغ راه برای آیندگانی است که قصد فعالیت در سرزمین ما ایران دارند. به نظر می‌رسد برای رسیدن به هدف والایی لازم است کردارهای نیک، روحیات تلاش‌گرانه، رفتارهای پدران و بویژه ادب، معرفت و اخلاق نیکو چنین افرادی بیش از پیش به قلم آید تا خوانندگان و آیندگان بدانند که در همین نزدیکی خودمان نیز شخصیت‌های ارزشمندی حضور دارند. نگارنده سعی کرد با برشمردن گوشه‌ای از سجایای اخلاقی استاد گرانقدر دکتر محتشمی به خود و دیگران یادآور شود که قدردان زحمات او باشیم و بابت تلاش‌های خالصانه‌ایشان از او تشکر کنیم.

اقدام ارزشمند دست اندرکاران مراسم نکوداشت دکتر محتشمی را ارج نهاده و آرزوی توفیق روزافزون برای آنها دارم. تندرستی، صحت و سلامتی استاد گرامی را نیز آرزومندم. با افتخار امیدوارم اینجانب و علاقه‌مندان و دوستداران این استاد رهروان واقعی اندیشه‌ها، افکار و آمال ایشان باشیم. سایه استاد بر سر همگان مستدام.

دکتر موسی گلعلی‌زاده

گروه آمار دانشگاه تربیت مدرس تهران

گفتاری در باره آماردانی محتشم از دیاری محتشم

بسی افتخار برای اینجانب است که جهت نکوداشت دوست و همکار عزیزم جناب آقای دکتر محتشمی این چند سطر را می نویسم.

افتخار آشنایی من با ایشان به سال ۱۳۷۳ برمی گردد، زمانی که در دانشگاه شفیلد انگلستان و در یک دپارتمان تحت راهنمایی استاد راهنمای مشترک مشغول به تحصیل شدم. از همان برخوردهای ابتدایی پی بردم که با انسانی خوش خلق، متواضع و دلسوز آشنا شده ام و در طول قریب سه سال گذشته همواره ایشان را آراسته به چنین خصایص اخلاقی دیده ام. ذکر خصوصیات اخلاقی و خدمات علمی- اجرایی جناب آقای دکتر محتشمی در این مختصر نمی گنجد. اما اگر بخواهم خلاصه ای از ویژگی های برجسته ایشان را بیان کنم به موارد زیر اشاره می کنم: از نظر علمی و پژوهشی می توان ادعان کرد که ایشان فردی شناخته شده در سطح ملی و بین المللی است که نتایج پژوهشی ایشان در طول سالهای گذشته در مجلات معتبر آماری به چاپ رسیده است و بنابراین ایشان در اعتلای دستاورد های پژوهشی در رشته آمار در کشور نقش مهمی داشته اند.

دیگر ویژگی بسیار مهم و بارز ایشان جنبه معلمی ایشان است. دکتر محتشمی معلمی توانا و بسیار دلسوز در امر آموزش دانشجویان است. از نقطه نظر "شاگردپروری" که از وظایف مهم یک عضو هیأت علمی دانشگاه است، ایشان در طول سالهای گذشته توانسته اند دانش آموختگان بسیاری را تربیت کنند. به ویژه فارغ التحصیلان ایشان در مقاطع تحصیلات تکمیلی اکنون در موسسات مختلف کشور مشغول به خدمت هستند. دکتر محتشمی نه تنها از لحاظ علمی بلکه از لحاظ ویژگی های رفتاری و معنوی بر دانشجویان تحصیلات تکمیلی خود تأثیرگذار بوده اند و همین امر سبب شده است که دانشجویان وی به ایشان بسیار علاقه مند باشند. ایشان بعد از فراغت از تحصیل و بازگشت به کشور عزیزمان، خدمات فراوانی به جامعه آماری ایران داشته اند و نقش مهمی در توسعه رشته آمار از طریق انجمن آمار ایران داشته اند. ایشان در دوره های مختلف عضو هیأت مدیره انجمن آمار ایران بوده و با شرکت در جلسات مختلف انجمن در تهران همواره در پیشبرد امور انجمن تلاش های فراوان داشته اند. برگزاری سمینارهای تخصصی علمی در شاخه های مختلف آمار هنگامی که در دانشگاه بیرجند و یا دانشگاه فردوسی مشهد بوده اند از خدمات مهم ایشان است.

خدمات مهم دیگر دکتر محتشمی به زمانی که ایشان ریاست دانشگاه بیرجند را به عهده داشتند برمی گردد. در زمان ریاست ایشان، دانشگاه بیرجند از جنبه‌های مختلف توسعه پیدا کرد. به عنوان مثال به همت و تلاش ایشان افراد زیادی در گرایش‌های مختلف علمی جهت ادامه تحصیل به دانشگاه‌های معتبر خارج از کشور اعزام شدند و پس از بازگشت در دانشگاه بیرجند منشأ خدمات‌رسانی بوده‌اند.

با توجه به موارد ذکر شده که بسیار مختصر بیان شد، تجلیل و نکوداشت ایشان به عنوان یکی از افراد تأثیرگذار علمی در کشور حرکتی به جا و بسیار پسندیده است. در پایان از خداوند منان طول عمر باعزت توأم با سلامتی و شادکامی برای ایشان آرزومندم و امیدارم سالهای سال منشأ خدمات بیشتر برای جامعه علمی کشور باشد.

جان را هر آنکه معرفت اندوخت مردم است دل را هر آنکه نیک نگه داشت پادشاست

دکتر مجید اسدی

گروه آمار دانشگاه اصفهان

بیش از بیست سال با دوست شفیق استاد فرهیخته آقای دکتر غلامرضا محتشمی برزادران

به نام خداوند جان و خرد - کزین برتر اندیشه بر نگذرد

به عنوان یکی از همکاران استاد ارجمند آقای دکتر محتشمی که به عنوان یک دوست شفیق افتخار آشنایی با ایشان را دارم گزیده ای از بهترین خاطراتم را بیان می کنم.

اولین ملاقات حضوری ما به عنوان دو همکار به سالهای ۸۰-۸۱ مربوط میشود زمانی که پیگیر راه اندازی کارشناسی ارشد آمار ریاضی به صورت مشترک در دو دانشگاه بیرجند و سیستان و بلوچستان بودیم. که این مهم با حضور نمایندگان گروه ریاضی دانشگاه سیستان و بلوچستان و اینجانب به عنوان مدیر گروه ریاضی و آقای دکتر به عنوان رئیس دانشگاه بیرجند و عضو گروه آمار دانشگاه بیرجند در مهمانسرای جهانگردی بیرجند انجام گرفت و علی رغم موانعی که وجود داشت با تلاشها و پیگیریهای صادقانه آقای دکتر محتشمی این تفاهم نامه علمی بین دو دانشگاه با موفقیت به نتیجه رسید.

پذیرش دانشجو در دو دانشگاه انجام شد و خوشبختانه این دوره موفق بود و فارغ التحصیلان دوره های اول و دوم امروز از همکاران بسیار فعال علمی و پژوهشی در دو دانشگاه هستند (آقای دکتر عارفی در دانشگاه بیرجند و آقای دکتر نادری در دانشگاه سیستان و بلوچستان). اعتقاد دارم که که این تعامل بدون پیگیریهای صادقانه آقای دکتر محتشمی امکان پذیر نبود.

راه اندازی این دوره مشترک نقطه عطف زندگی اینجانب بود زیرا افتخار پیدا کردن یک برادر و دوست شفیق به نام آقای دکتر محتشمی عزیز را داشتم.

علاوه بر این تعامل و همکاری مشترک در برگزاری پنجمین سمینار احتمال و فرایندهای تصادفی در سال ۱۳۸۴ به میزبانی دانشگاه بیرجند و برگزاری نهمین سمینار احتمال و فرایندهای تصادفی در سال ۱۳۹۲ به میزبانی دانشگاه سیستان و بلوچستان از نتایج مثبت این تفاهم نامه همکاری علمی مشترک بین دو دانشگاه بوده است.

در سال ۱۳۸۶ استاد محتشمی و اینجانب به گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد منتقل شدیم و این بار به عنوان دو همکاری که دوست شفیق اینجانب بودند فعالیت های علمی و پژوهشی مشترک را با جدیت بیشتر و حمایت صادقانه ایشان شروع و خدا را شکر نتایج رضایت بخش بود که هنوز ادامه دارد. برای اینجانب باعث افتخار می باشد که به عنوان برادر کوچکتر از تجربیات ایشان بهره مند می شوم و ایشان به عنوان برادر شفیق: همراه و مشوق اینجانب در امور علمی و پژوهشی و حتی زندگی بوده است.

علاوه براین:

هدایت و راهنمایی دانشجویان تحصیلات تکمیلی به صورت مشترک- برنامه کوهپیمایی هر هفته (قبل از کسالت آقای دکتر محتشمی)- برنامه صرف دمنوش در اتاق کار- شرکت در همایش های علمی همراه با خانواده-مسافرت های خانواده گی با دانشجویان تحصیلات تکمیلی- از جمله برنامه هایی بوده است که در این دوره دوستی انجام شده است.

از ویژگیهای برجسته آقای دکتر محتشمی به طور خلاصه موارد زیر مورد توجه می باشد.

دلسوزی، تلاش و کوشش استاد محتشمی در تعلیم و تربیت و انتقال معلومات و تجربیات ارزشمند ایشان در کنار برقراری رابطه صمیمی و دوستانه با دانشجویان و همکاران و علاوه براین ایجاد فضائی دلنشین برای کسب علم و دانش و درک شرایط متقابل قابل تقدیر و ستایش می باشد.

در پایان از درگاه ایزد منان، سلامت-تندرستی و آرامش استاد بزرگوار را برای خانواده گرامی ایشان، دوست داران و جامعه علمی آماری کشور در جهت بهره مندی از تجربیات ایشان در راه خدمت به کشور عزیز ما ایران را مسئلت می نمایم.

دکتر محمد امینی

گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد

ابتدا لازم می‌دانم از همکاران محترم گروه آمار دانشگاه بیرجند برای برگزاری نکوداشت آقای دکتر غلامرضا محتشمی برزادران در حاشیه سومین سمینار آموزش آمار صمیمانه تشکر کنم. اینجانب بیش از ۲۰ سال است که آقای دکتر محتشمی را می‌شناسم. سال ۱۳۸۴ که آقای دکتر محتشمی عضو هیات علمی دانشگاه بیرجند بودند، برای تشکیل قطب علمی «داده‌های ترتیبی و فضایی» در گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد، از ایشان برای عضویت در هسته این قطب دعوت بعمل آمد. فعالیت و تلاش بی‌بدیل دکتر محتشمی در پیشبرد اهداف و محورهای پژوهشی قطب علمی، زمینه انتقال ایشان را به گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد فراهم نمود. با حضور ایشان در این گروه آموزشی، رشد قابل توجهی در محور پژوهشی «نظریه اطلاع و کاربردهای آن» ایجاد و کارگاه‌ها و سمینارهای تخصصی داخلی متعددی در این زمینه برگزار شده است. از فرصت استفاده نموده و به این وسیله مراتب سپاس خود را از تلاش و زحمات ارزشمند و صادقانه ایشان در زمینه پیشبرد اهداف قطب علمی اعلام می‌دارم. آقای دکتر محتشمی اشراف کامل به کتابها و مقالات مختلف در موضوع های مختلف آمار دارند تا حدی که مرحوم استاد ارقامی از دکتر محتشمی بعنوان کتابخانه سیاریاد می‌کردند. توجه ایشان به تربیت دانش آموخته‌های دکتری متعهد در رشته آمار قابل ستایش است. اینجانب از نزدیک شاهد تلاش‌های فراوان دکتر محتشمی در جهت ارتقاء سطح علمی و تربیت دانشجویان بوده‌ام، ایشان نه تنها استاد راهنمای علمی دانشجویان خود، بلکه استاد اخلاق و چون پدری دلسوز، حامی و یاریگر دانشجویان‌شان در مسائل و مشکلات زندگی هستند. آقای دکتر محتشمی در ارتقای سطح علمی دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی خطه خراسان جنوبی و مناطق کویری ایران خدمت وافر نموده‌اند و همواره از دانشجویان کوشا و با استعداد این مناطق همه جانبه حمایت نموده‌اند. از دکتر محتشمی در مسافرت‌ها برای شرکت در کنفرانس‌ها و سمینارهای تخصصی داخلی خاطرات زیادی دارم. با این که در عرصه کار علمی، شخصیتی جدی دارند، ولی طبع شعر و طنازی ایشان در همایش‌ها و سفرهای علمی، فضا را شاد و مفرح و تعامل بین شرکت کنندگان را خوشایند می‌کرد.

خدمات ارزنده اجرایی فراوان آقای دکتر محتشمی برای جامعه علمی ایران بر کسی پوشیده نیست. ریاست دانشگاه بیرجند، عضویت در هیات اجرایی انجمن آمار ایران (در چندین دوره)، عضویت در کار گروه تخصصی آمار در وزارت علوم، دبیر سمینار احتمال و فرایندهای تصادفی از جمله مواردی هستند، که می‌توان به آنها اشاره کرد.

زمانی که آقای دکتر حسن صادقی ریاست انجمن آمار ایران را بعهدده داشتند، نقل می‌کردند که «دکتر محتشمی برای شرکت در جلسات انجمن از بیرجند با اتوبوس به تهران می‌آمدند و به موقع در جلسات حاضر می‌شدند، ولی دوستان تهرانی با تاخیر می‌رسیدند».

امیدوارم بتوانیم سال‌های زیادی از فعالیت و خدمات ارزنده این همکار گرامی در جامعه آماری کشور بهره‌گیریم. از خداوند منان آرزوی سلامتی و تندرستی ایشان را خواستارم.

دکتر جعفر احمدی

گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد

اللهم وفقنا و وفق المشتغلين بالعلم

خداوندا به ما و به کسانی که در امر دانش مشغولند، توفیق ده

سخن را درباره استادی آغاز می‌کنم که عاشقانه به تعلیم و تعلم فرزندان و جوانان کشورمان در سرتاسر عمر بابرکت خود همت گماشته است. گاه آنچنان بزرگوارانه از شاگردان قدیمی خود یاد می‌کند که گوئی در دشواری هایشان همراه و در

افتخارات آنها مفتخر است.

او کسی نیست جز دوست و همکار عزیزم، جناب آقای دکتر غلامرضا محتشمی برزادران. استاد شایسته‌ای که ایفای نقش‌های متعدد او در ارتقاء سطح علمی و فرهنگی کشور برکسی پوشیده نیست. قبول مسئولیت‌های متعدد ایشان در دانشگاه بیرجند تا ریاست دانشگاه، عضویت در کمیته گسترش و برنامه ریزی آمار کشور، عضویت فعال و پرتلاش در دوره‌های متعدد هیات مدیره انجمن آمار ایران، سردبیری یکی از مجلات این انجمن و بسیاری فعالیت‌های مشابه دیگر، همه و همه نشان از دلسوزی و اهتمام این دانشمند آماری فرهیخته کشورمان به پیشرفت علمی و حل مشکلات و خدمت به مردم این آب و خاک دارد.

اینجانب به عنوان دوست و یک همکار کوچک آقای دکتر محتشمی، از گروه آمار دانشگاه بیرجند برای برگزاری مراسم نکوداشت پرشکوه این استاد برجسته، صمیمانه سپاسگزاری نموده و توفیقات روزافزون ایشان را از درگاه ایزد منان مسالت می‌نمایم.

دکتر عبدالحمید رضائی رکن آبادی
گروه آمار دانشگاه فردوسی مشهد

استاد غلامرضا محتشمی برزاداران اسوهی اخلاق، علم و عمل، سرمایه ای انسانی برای جامعه‌ی علمی کشور، خراسان جنوبی و به ویژه دانشگاه بیرجند خداوند باری تعالی را شاکرم که به همت همکاران خوبم در گروه آمار زمینه‌ی بیان خاطراتی از رفیق همیشه همراهم را مرور کنم.

آشنایی بنده با این استاد دلسوز، پرکار و مهربان به حدود ۳۵ سال پیش هنگامی که در سال ۱۳۶۶ به عنوان دانشجوی کارشناسی ارشد ریاضی همزمان با برگزاری هجدهمین کنفرانس ریاضی کشور که با همت تعداد محدودی از اعضای گروه ریاضی آن زمان با دبیری آقای پرویز حسن پور و همکاری تعدادی از اعضای گروه از جمله جناب آقای دکتر محتشمی برگزار می‌شد، بر می‌گردد. در آن زمان بود که با عنایت آقای دکتر محتشمی به عنوان مدیر گروه ریاضی و موافقت رئیس وقت مجتمع آموزش عالی بیرجند روان شاد استاد جمشید درویش بدون هیچ گونه تشریفات اداری حکم بورس تحصیلی به مدت ۱۱ ماه و پرداخت ماهیانه مبلغ ۳۰۰۰ تومان برای من صادر شد و عملاً به عضویت خانواده‌ی آموزش عالی بیرجند در آمدم و در مهر ماه سال ۱۳۶۷ کار خود را در گروه شروع کردم و همیشه ایشان را به عنوان برادر بزرگتر در کنار خود داشتم و شاهد فعالیت‌های خالصانه و صادقانه ایشان در گروه در زمینه‌های مختلف اعم از جذب نیرو، تجهیز کتابخانه، حضور در مجامع علمی و... بودم. یکی از برون داد‌های این فعالیت‌ها درخشش دانشگاه بیرجند در بین دانشگاه‌های کشور از منظر قبولی فارغ‌التحصیلان، این مجموعه در دوره‌های تحصیلات تکمیلی در سطح دانشگاه‌های سراسر کشور بود در عین حالی که تمام مدرسین ما در مرتبه‌ی مربی بودند. پس از مدتی ایشان برای تکمیل تحصیلات راهی خارج کشور شدند و در خلال تحصیل نیز همواره دغدغه‌ی دانشگاه بیرجند را داشت و مسائل دانشگاه را رصد می‌کرد. و در برگشت از خارج و قبول مسئولیت دانشگاه مجدداً فرصت بهره‌مندی مستقیم دانشگاه از توان ایشان فراهم شد و برایدومین بار، بنده مورد عنایت ایشان قرار گرفتم. به این صورت که چند روز قبل از فراغت از تحصیل در دوره‌ی دکتری به دانشگاه برگشته و مسئولیت معاون دانشجویی و فرهنگی را عهده دار شدم. در این پست شاهد نگاه پدران‌هی استاد به جامعه دانشگاهی و خصوصاً دانشجویان بودم. بطوری که بارها برای رفع مشکل دانشجویان به طور مستقیم در خوابگاه‌ها حضور پیدا کرده و باعث رفع مشکلات دانشجویان در اقل زمان می‌شد. ارتباط من با ایشان در این حوزه طوری بود که برخی از همکاران و دانشجویان این جمله را تکرار می‌کردند "بنویسید محتشمی بخوانید میری، بنویسید میری و بخوانید محتشمی".

پس از ۲ سال از حوزه‌ی دانشجویی به حوزه‌ی آموزشی منتقل شدم و در این حوزه نیز به کمک آقای دکتر فعالیت‌های اساسی انجام گرفت، از جمله‌ی این کارها اعزام مربیان دانشگاه برای ادامه تحصیل در جهت اصلاح هرم هیأت علمی دانشگاه به طوری که در این زمینه رتبه‌ی اول در بین دانشگاه‌های سراسر کشور بدست آوردیم. همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای اعضای هیأت علمی به منظور کیفیت بخشی به آموزش و تجهیز کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌ها از جمله آزمایشگاه آمار، جذب تعداد کارشناس آموزشی با کیفیت که هم‌اکنون نیز بار سنگین فعالیت‌های آموزشی دانشگاه را بر دوش دارند که از جمله این افراد می‌توان از آقای دکتر خسروی نام برد. همچنین در جهت انجام رسالت اجتماعی و ارتباط با جامعه در این دوره برگزاری آزمون‌های ورودی دانشجویی به دانشگاه منتقل گردید. که این مسئله باعث شناخت بیشتر خانواده‌ها و دانش‌آموزان از دانشگاه بیرجند و در نتیجه انتخاب دانشگاه بیرجند به عنوان دانشگاه محل تحصیل و افزایش خدمت‌رسانی دانشگاه به مردم بومی منطقه گردید. در سال ۱۳۸۴ زمانی که بنده مسئولیت دانشکده‌ی علوم دانشگاه را بر عهده داشتم، برگزاری چهارمین سمینار فرایند‌های تصادفی با همت ایشان در دانشگاه بیرجند برگزار گردید. که با توجه به حمایت‌های مالی جذب شده علاوه بر تأمین هزینه‌های برگزاری سمینار مقدار قابل توجهی کتاب نیز خریداری شد. و همچنین عضویت مؤثر ایشان در انجمن‌های ریاضی و آمار که باعث معرفی دانشگاه بیرجند به جامعه‌ی علمی کشور شده است. و حتی پس از مهاجرت ایشان به مشهد به خاطر تحصیلات تکمیلی بچه‌هایشان نیز ارتباط با دانشگاه هیچگاه قطع نشد. و در جای‌جای دانشگاه شاهد خدمات ارزنده‌ی ایشان بوده و هستیم. عضویت در شوراهای مختلف از جمله هیأت‌مهمیزه دانشگاه، مساعدت و همکاری در دوره‌های تحصیلات تکمیلی و مشاوره در امور جاری دانشگاه بخشی از فعالیت‌های ایشان می‌باشد. جالب این است که ایشان به عنوان برادر بزرگتر همیشه مرا مورد لطف خود قرار داده‌اند و از مشورت‌های ایشان در اداره‌ی دانشگاه در طول دوران مدیریت خودم نهایت بهره‌را برده‌ام. علاوه بر مسائل اداری، آموزشی و فرهنگی این فرصت نیز نصیب من گردیده که در بخش تحصیلات تکمیلی دانشجوی مشترک با ایشان در دوره‌ی کارشناسی ارشد و دکتری فارغ‌التحصیل نمایم. در ایجاد گروه آمار و پس از آن ایجاد دانشکده‌ی علوم ریاضی و آمار نقش ایشان قابل توجه می‌باشد. بطوری که هم‌اکنون تعداد زیادی از دانشجویان قبلی ایشان به عنوان عضو هیأت علمی در این رشته فعالیت دارند. و به حق می‌توان ایشان را مؤسس رشته‌ی آمار در دانشگاه بیرجند دانست. یکی دیگر از ویژگی‌های این استاد ارجمند، عنایت خاص او به مردم خراسان جنوبی و خصوصاً جوانان با استعداد این منطقه می‌باشد به طوری که قسمتی از وقت خود را صرف رشد و اعتلای بچه‌های این منطقه می‌نمایند. امیدوارم که ان شاء الله خداوند عمر با عزت به این استاد عزیز عنایت فرماید تا شاهد استمرار درخشش ایشان و بهره‌مندی جامعه از این شخصیت بی‌بدیل باشیم.

دکتر محمدرضا میری

گروه ریاضی دانشگاه بیرجند

با سلام و احترام و تشکر از اقدام بسیار خوب شما در مورد بزرگداشت پروفیسور محتشمی در سال ۱۳۶۴ که مدت شش ماه از حضورم در دانشگاه بیرجندم به عنوان کارشناس آموزشی می گذشت که دکتر محتشمی در گروه ریاضی مجتمع آموزش عالی بیرجند شروع به کار کرده و افتخار همکاری با ایشان را پیدا کردم در بهار سال، ۱۳۶۵ بود که مسئولیت معاونت امور جنگ مجتمع آموزش عالی را با حکم زنده یاد مرحوم دکتر درویش بعهدہ گرفتم و کار برای حضور دانشجویان دانشگاه بیرجند شروع شد در این ایام یکی از اساتید گرانقدری که همواره دانشجویان تشویق به حضور در اعزام به جبهه می کرد آقای دکتر محتشمی بودند. در اعزام دانشجویان به تعداد حدود ۱۰۰ نفر با سپاهیان حضرت محمد به جبهه و مستقر شدن دانشجویان در تیپ ۶۱ محرم همواره دانشجویان با دکتر محتشمی در تماس بودند و از نظر جبران عقب ماندگی های تحصیلی نقش فوقالعاده ای در این مورد جناب دکتر محتشمی داشتند با توجه به بررسی نیازهای منطقه یادم است یک کتابچه راهنمای بکارگیری توپ ۱۲۵ میلیمتری را به زبان انگلیسی بود به آقای دکتر محتشمی دادیم که با همکاری دکتر پویان در عرض یک دو هفته به فارسی ترجمه کردند که بلافاصله برای استفاده دانشجویان به منطقه فرستادیم، بر گشت دانشجویان به دانشگاه آقای دکتر محتشمی به عنوان معلمی دلسوز در جهت ایجاد کلاس های جبرانی و تقویت بنیه علمی این دانشجویان رزمنده تلاش می کردند و لذا یکی از اساتید مورد وثوق رزمندگان بودند با پایان جنگ تحمیلی و ادامه کار ستاد پشتیبانی جنگ دانشگاه همکاری های ایشان در جهت قانونمند کردن وضعیت آموزشی دانشجویان ادامه داشت در سال ۷۰ که اینجانب به هندوستان برای ادامه تحصیل رفتم ایشان هم به انگلستان رفته و در دانشگاه شفیلد مقطع تحصیلی دکتر را در دانشگاه شفیلد شروع کردند که ارتباط من با ایشان ادامه داشت و یادم است برای مقطع دکترا برایم از دانشگاه شفیلد پذیرش گرفتند که من مقطع دکترا را هم در هند ادامه دادم بعد از اتمام تحصیلاتم که به ایران برگشته و در دانشگاه بیرجند مشغول به کار شدم آقای دکتر محتشمی ریاست دانشگاه بیرجند را بعهدہ داشتند و بلافاصله حکم مدیر کل دانشجویان شاهد و ایثار گر را برایم صادر نمودند که من در جلسات هیات رئیسه دانشگاه شرکت می کردم از اتفاقات دوره ریاست ایشان تمام اعضای هیات علمی در مرتبه مربی برای تحصیل در دوره دکترا بورسیه شدند و پایه ای شد برای ارتقاء سطح علمی اساتید دانشگاه روحیه اخلاق مداری و مردم داری و ساده زیست بودن دکتر محتشمی همواره سرمشق و الگوی اینجانب در دوران خدمت در دانشگاه بیرجند بوده است و برای این برادر بزرگوار ارزوی صحت و سلامتی و موفقیت روز افزون از خداوند متعال را دارم.

دکتر نظر افضلی

گروه علوم دامی دانشگاه بیرجند

نماینده سابق مجلس اسلامی

سابقه آشنایی اینجانب با همکار گرامی آقای دکتر محتشمی به سال ۱۳۷۸ بر می‌گردد. زمانی که بتازگی پایان نامه دکتری خود را ارائه کرده بودم و محل خدمت اینجانب دانشگاه بیرجند تعیین شده بود. در آن زمان آقای دکتر رئیس دانشگاه بودند. از ویژگی‌های بارز ایشان می‌توان به سعی و تلاش در جهت رفع مشکلات همکاران اشاره کرد. مورد خاص و پیچیده وضعیت استخدامی اینجانب که با کمک و راهنمایی ایشان در آن زمان بخوبی مرتفع گردید گواه این مطلب است. مشخصه جالب دیگر ایشان انجام فعالیتهای پژوهشی قابل توجه و هدایت دانشجویان تحصیلات تکمیلی است چه آن زمان که مسئولیت پر مشغله دانشگاه را بعهده داشتند و چه الان در این شرایط سنی واقعا جای تقدیر دارد. اما شاید مهمترین ویژگی ایشان تا زمانی که توفیق بهره مندی از تجربیات ایشان را در گروه آمار دانشگاه بیرجند داشتیم بیاد دارم تبصر بی نظیر در حل مشکلات و مسایل و چالشهای گروه بود. وجود چنین فردی در هر گروه واقعا ذی قیمت است. برای ایشان آرزوی سلامت و توفیق دارم.

دکتر محمد خنجری صادق
گروه آمار دانشگاه بیرجند

سخنی کوتاه در مورد استاد ارجمند جناب آقای دکتر غلامرضا محتشمی برزادران

توفیق آشنایی با دکتر غلامرضا محتشمی برزادران در سال ۱۳۸۰ نصیبم شد. زمانی که اولین بار برای انتخاب واحد و با عنوان دانشجوی وارد دانشگاه بیرجند شدم. در یک جلسه حدود چند دقیقه ایشان برای دانشجویان ورودی آمار صحبت کردند. به خاطر دارم که آقای دکتر مطالبی بسیار مفید در مورد رشته آمار برای دانشجویان ارائه نمودند و علاوه بر این صحبت‌های ایشان در آن جلسه و بعد از آن همواره حاوی انرژی بسیار مثبت و انگیزه بالایی برای القا به دانشجویان بود. گاهی فکر کردن در مورد آن جلسه همچنان وجودم را لبریز از انگیزه و انرژی می نماید و حس حال آن روز را برایم زنده می نماید. از آن زمان تا به امروز بیش از بیست سال سپری شده است و تلمذ در محضر ایشان برای من تجربه ای ارزشمند و بسیار مفید بوده است و دکتر محتشمی نقشی موثر در زندگی من داشته اند. تقدیر چنان بود که تاکنون، افتخار شاگردی و همکاری دور و نزدیک با ایشان را داشته باشم. شاید کمتر دانشجویی به اندازه من از استاد شناخت داشته باشد و آنچه در ادامه ذکر خواهم کرد تنها روایتی اندک ولی صادقانه از مشاهدات عینی و بی واسطه است.

کلاسهای درس این استاد بی نظیر است. ایشان در کلاسهای درسشان تعلیم و تربیت را به موازات هم تدریس می کنند و پیش می برند. نه تنها علم دانشجو، که اخلاق و منش او نیز برایشان اهمیت فراوان دارد. همواره دانشجویان را در بحث مشارکت می دهند. دانشجویانی که در دوره کارشناسی ارشد با این بزرگوار کار می کنند چنان تربیت می شوند که برای ادامه تحصیل در دوره دکترا هیچ مشکل و مسئله ای ندارند و از آن پس به راحتی می توانند مسیر خود را بیابند و از عهده مشکلات و مصائب تحقیق و مقاله نویسی برآیند. ایشان به معنی تمام ماهی گیری را به دانشجویان دوره تحصیلات تکمیلی خود می آموزند و تنها به دادن ماهی اکتفا نمی کنند. به روز بودن و خلاقیت در تحقیقات ایشان به قدری است که اکثریت دانشجویان در تمامی سطوح دانشگاهی علاقمند هستند با ایشان کار کنند و کار کردن با این استاد را جزء افتخارات خود می دانند.

سادگی، تواضع و سعه صدر ایشان علی‌الرغم جایگاه شایسته علمی، مهمترین ویژگی شخصیت این استاد گرانقدر است که مورد تایید تمامی کسانی که حتی یک بار با ایشان ملاقات داشته اند می باشد. ایشان با دانشجویان خود بسیار مهربان و خوش رفتار هستند و اهمیت فراوانی برای تک تک دانشجویان خود قائل می باشند و این را به راحتی می توان از خاطراتی که بعد از گذشت چند دهه در مورد هر یک از دانشجویانشان مطرح می کنند متوجه شد.

اگر در مورد هر یک از دانشجویان شان سوالی بپرسید ایشان به طور کامل در مورد او به شما پاسخ خواهند داد و شناخت کاملی از هر یک از دانشجویانشان در دوره های مختلف دارند ایشان چون پدری حساس، دغدغه مند و حمایت گر همواره نگران و دلوپس دانشجویانشان هستند و پیوسته پیگیر و حامی کار و زندگی آنها می باشند. این جنبه از شخصیت این استاد گرانقدر را می توان به راحتی در صحبت های ایشان در مورد دانشجویانشان متوجه شد.

سرخیزی، سخت کوشی و پیگیر بودن و مدارا از دیگر خصوصیات استاد است که مطمئنا تمامی دوستان و دانشجویان استاد و بخصوص کسانی که کار تحقیقاتی با ایشان کرده اند را متحیر ساخته است.

استاد غلامرضا محتشمی برزادران یکی از سرمایه های گرانبهای این سرزمین و استان خراسان جنوبی است. بی شک چه بسیار دانش آموختگان این عرصه که از زحمات بی شائبه استاد و تلاش های مداوم و کوشش های مستمر ایشان در اشاعه تعلیم و تربیت و بسط و توسعه علم و دانش و نیز از مراتب عالی فرهیختگی درسهای فراموش نشدنی آموختند.

در پایان از برگزارکنندگان مراسم بزرگداشت و تجلیل از خدمات علمی و تخصصی استاد گرانقدر قدردانی و تشکر می کنم. این مراسم را ادای دین به شخصیتی می دانم که سال ها در محضرش درس آموخته ام و خدای بزرگ را شاکرم که اینجانب طی سال هایی که گذشت برخوردار از چنین فرصتی بوده ام. من به عنوان عضو کوچکی از دانش آموختگان استاد از تلاش ها و زحمات بی دریغ ایشان تشکر و سپاسگزاری می نمایم و از خداوند منان برای ایشان آرزوی سلامتی و طول عمر با عزت را دارم و امیدوارم بتوانیم سالها از وجود پربرکت این استاد برجسته بهره مند شویم.

دکتر زهرا بهدانی

گروه ریاضی دانشگاه خاتم الانبیاء بهبهان

"رَبنا وسعت كل شی رحمة وعلما"

خدایا که هر چه در این عالم است، تو را علم و رحمت بر او محکم است

کشور ایران بر خود می‌بالد که استادان و معلمانی پاک نهاد و نیکو سرشت به پشتوانه‌ی دانایی و توانایی توشه گرفته از عرق ملی، میهنی و مذهبی در سودای تامین سلامت فکری انسان‌ها مجدانه تلاش می‌ورزند. با دنیایی سرشار از بالندگی و سازندگی، با جهانی مشحون از مغاخره و مباحثات، به رسم ادب چند سظوری را می‌نگارم باشد که جرعه‌ای از این همه اندیشه زلال، بر لوح زرین روزگار نیز بدرخشد. بی‌شک افتخارآمیزترین لحظه زندگی همین لحظه است که از استاد بی‌بدیل، مشاور والا، پدر مهربان و دلسوز بنویسم. استاد محتشمی بزرگوار مجموعه‌ای از صفات برجسته را در خود دارند که هر کدام از آنها به تنهایی می‌تواند هر انسان عادی را شاخص و متمایز سازد. دلسوزی، تلاش و کوشش در تعلیم و تربیت و انتقال معلومات و تجربیات ارزشمند در کنار برقراری رابطه صمیمی و دوستانه با دانشجویان و ایجاد فضائی دلنشین برای کسب علم و دانش و درک شرایط دانشجویان حقیقتاً قابل ستایش است. خصوصیت بارز دیگری که در سالیان آشنایی از ایشان دیدم، این است که ایشان توصیه به کاری می‌کنند که خود عمل‌کننده و پاینده به انجام آن هستند و این راز اثرگذاری کلام ایشان در شاگردان بوده و هست. در طول این هفده سال که در محضر استاد بوده‌ام ایشان را فردی آزاده یافته‌ام. این آزادگی به معنی دوری از نفاق، دورویی، چاپلوسی و دروغ، به حد اعلا در ایشان بارز و به نظر من سرلوحه زندگی بوده است. در هر دوره‌ای محدود افرادی را می‌توان یافت که با دید وسیع و موشکافانه خود، با علم پیشروتر از زمان خود و با توان مدیریتی استثنایی خود اثراتی ژرف و پایدار را در حوزه علم و به تبع آن در جامعه بر جای می‌گذارند. استاد عزیز، بی‌شک در زمره چنین فرهیختگانی قرار می‌گیرند امیدوارم که ایشان را همواره سالم و پر انرژی دریابیم تا سالهای سال منشا الهام و برکات برای این مردم حق شناس و دانش‌پرور این سرزمین کهن باشند. افتخار ما به وجود ایشان است.

مرا که هر چه دارم از تو دارم و عطای تو
 یقین فرو بماند از نگارش ثنای تو

به غیر جان چه می‌توان که افکنم به پای تو
 تویی که گر به پاس تو قلم به جنبش آورم

دکتر منیژه صانعی طبس
 گروه آمار دانشگاه سیستان و بلوچستان

یکی از شگردهای دکتر محتشمی این بود که همیشه در اولین درسی که با هر ورودی داشتن یه دعوایی با بچه ها می کردن تا حساب کار دستشون بیاد و تا آخر دوره حواسشون باشه.

-یادمه ترم سوم بودیم و برای اولین بار با آقای دکتر درس داشتیم (جبر خطی) کلاس ساعت ۲ شروع شده بود و یکی از بچه ها طبق عادت و عرف معمول نزدیکای ۳:۳۰ گفت استاد خسته نباشید!! دکتر یهو برگشت سمت ما و با عصبانیت گفت: کی بود؟ کی بود؟ ما همه از ترس رنگمون مثل گچ سفید شده بود و نفسمون در نمیومد. دکتر هم شروع کردن به سخنرانی که شما فکر کردین اینجا دبیرستانه و..... خلاصه اون روز تا ۴ سرکلاس بودیم و تا آخر ۴ سال هم جرات نداشتیم بگیم خسته نباشید.

-یادمه دو ترم بعد شبا آقای دکتر درس ریاضی برای آمار داشتیم. کلاس ساعت ۱۲ شروع شده بود و با اینکه ساعت ۱:۵۰ شده بود جرات نداشتیم بگیم استاد خسته نباشید تا اینکه چشم دکتر اتفاقی به ساعتشون افتاد و با تعجب پرسیدن ساعت چنده؟؟؟ ما هم گفتیم ده دقیقه به دو!!!!!! گفتن خب چرا پس نمی گید به من؟؟ گفتیم استاد ما هنوز هم از اون ترم که دعوا کردین جراتش رو نداریم. آقای دکتر هم لبخند پیروزمندانه ای زدن و کلاس رو ترک کردن.

سال دوم دوره دکتری بودم. یه روز رفتم اتاق آقای دکتر تا چند مقاله جدید رو که تازه گرفته بودم بهشون بدم. یکی از دانشجویهای سال اول (خانم دکترصانعی) اونجا بودن. یهو دکتر بی هیچ مقدمه ای شروع کردن به من توپ و تشر زدن که جراحی تلاشت کمه باید بیشتر کار کنی و از این حرفا!!! منم فقط بهت زده داشتمم دکتر رو نگاه می کردم و می گفتم بله چشم و توی دلم می گفتم کاش حداقل جلوی خانم صانعی اینجوری برخورد نمی کردن.

روز بعدش دکتر که منو دید گفت جراحی از حرفای دیروزم ناراحت نشی عمدا اون حرفا رو بهت زدم که خانم صانعی حساب کار بیاد دستش! بعدها خانم صانعی به من گفت وقتی شما از اتاق رفتین بیرون دکتر محتشمی گفتن من فقط این حرفارو به جراحی گفتم که تو حواست رو جمع کنی.....

دکتر جلیل جراحی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

ارج نهادن بسزا به‌ویژه در محیط دانشگاه و از استادان فرزانه طلایه‌ای است که فروغ فزاینده دانش را نوید می‌دهد. دانشجویان را در دانش‌پژوهی استوارتر می‌سازد و در حقیقت آن را می‌توان گامی مفید و مؤثر در تحقق آرمانهای ملی و اسلامی دانست.

آقای دکتر محتشمی استادی آگاه، باهوش، خوش بیان و عالم و دارای حافظه قوی می‌باشند و افتخار می‌کنم که در پایان نامه دکتری از مشاوره ایشان استفاده کردم و از اطلاعات دقیق و بیانات شیوای ایشان بهره‌مند می‌شدم. اخلاق نیک و چهره آرام و دلنشین و تبسم ایشان این فرصت را برای دانشجویان فراهم می‌آورد که به راحتی با ایشان ارتباط برقرارکنند و به گنجینه‌های تجربه‌های ایشان دست یابند. در اینجا از این فرصت به وجود آمده استفاده کرده و از ایشان تشکر فراوان می‌کنم. آرزو دارم همواره سلامت باشند.

همانند ذهن جستجوگر علمی، ایشان دارای روحیه لطیف فرهنگی و هنری می‌باشند که این را می‌توان از لابه‌لای سخنانشان فهمید. مطالعات زیادی در شاخه‌های مختلف آمار دارند که ذهن خلاق ایشان را نشان می‌دهد و اینکه در اکثر رشته‌های علم آمار متخصص و خیره می‌باشند. انشالله که دانشجویان و دانشگاہیان سالهای متمادی از این نخبه علمی و اخلاقی بهره‌گیرند و مقامات علمی کشور به این گوهر تابناک افتخار کنند.

دکتر فاطمه یوسف زاده
گروه آمار دانشگاه بیرجند

تقدیم به استاد گرانقدر دکتر غلامرضا محتشمی برزادران

معلمان و استادان زیادی هستند که چراغ راه بسیاری از دانش‌آموزان و دانشجویان می‌باشند و نقش کلیدی در رسیدن آنها به مسیر موفقیت داشته‌اند.

که ایزد مقامی ببخشد بلند، بر آنان که در بحر دانش درند بر اعمال روشن به سر ضمیر، همه هست آگه خدای خبیر دلسوزی، تلاش و کوشش بی‌نظیر آقای دکتر محتشمی در تعلیم و تربیت و انتقال معلومات و تجربیات ارزشمند، در کنار برقراری رابطه صمیمی و پدرانیه با دانشجویان قابل ستایش است. جایگاه فعلی گروه آمار دانشگاه بیرجند، ثمره تلاشها و پیگیری‌های ایشان است. اینجانب افتخار شاگردی ایشان را نداشتم. با این وجود آقای دکتر محتشمی با بزرگواری، همیشه به بنده لطف داشتند. ضمن آرزوی توفیق روزافزون و سلامتی برای ایشان، بر خود لازم می‌دانم از زحمات و خدمات ارزنده ایشان برای دانشگاه بیرجند و بویژه گروه آمار این دانشگاه سپاسگزاری نمایم.

دکتر سارا جمهوری
گروه آمار دانشگاه بیرجند

آموزگار گرچه خداوندگار نیست بعد از خدای، برتر از آموزگار نیست لیک به کار تربیت روح آدمی آموزگار خوب، کم از کردگار نیست

گاه در زندگی آدمی افرادی وارد می شوند که مسیر زندگی و آینده او را آرام آرام، به طور کلی و برای همیشه تغییر می دهند و بعضی مواقع حواسمان به حضور و تأثیر چنین افرادی در زندگی مان نیست. از سال ۱۳۸۰ که با استاد گرانقدرم جناب دکتر غلامرضا محتشمی برزادران در ترم اول کارشناسی آمار و در کلاس آمار و احتمال مقدماتی در دانشگاه بیرجند آشنا شدم، تا به همین امروز که ۲۰ سال از آن زمان می گذرد، همواره و همچنان حضور و تأثیر را استاد در تمامی جوانب و مراحل زندگی ام با تمام وجود حس کرده ام. استادی که نه تنها در مباحث علمی و پژوهشی، سرلوحه و مشوق من بوده و هستند، بلکه در شناخت عملی ارزش های اجتماعی و بی ارزشی مادیات، معلمی بی نظیر هستند. اگر امثال من و سایر شاگردان استاد به موفقیت هایی رسیده ایم، بی شک بی تأثیر از حمایت ها و حضور استاد در زندگی مان نبوده است.

حمایت و اعتماد بی حد استاد محتشمی به دانشجویان برای من زمانی آشکار شد که تمامی مراحل اجرایی پنجمین سمینار احتمال و فرآیندهای تصادفی را که در سال ۱۳۸۴ در دانشگاه بیرجند برگزار شد، به کمک دانشجویان کارشناسی، یک تنه و بی نقص مدیریت کردند. در همه محافل همواره مدافع و خیرخواه دانشجویان هستند و هیچ گاه دنبال منافع شخصی و راحتی برای خودشان و حتی خانواده نیستند. تنبیه و تشویق هایشان همیشه پدران و دلسوزانه است. از دیگر ویژگی های بارز استاد که بنده بارها و بارها دیده ام، آینده گری ایشان در تمام زمینه ها از جمله پژوهشی، اجرایی و مسائل زندگی است. در مباحث علمی و پژوهشی کاملاً جدی و حساس هستند و هیچ وقت قانع نبودند و حتی پس از سال های متمادی تدریس و پژوهش و کسب مقام استادی، همواره به دنبال بررسی و مطالعه مسائل روز در رشته آمار هستند و همیشه توصیه به یادگیری و پژوهش در اینگونه مطالب می کنند.

از جمله افتخارات من در تمام دوران کاری و تحصیلی ام که ۲۰ سال از آن می گذرد، حضور در کنار استاد به مانند پدر و فرزند و ارتباط مستمر علمی، پژوهشی و خانوادگی است و سال هاست که در اندیشهی سپاسگزاری به نمایندگی تمامی شاگردان استاد، از تمام زحمات و دغدغه های ایشان هستم ولیکن می دانم که تمجید از استاد نه نیاز ایشان است و نه تملقی از سوی شاگردکهن است که نمونه ی آن را من در زندگی ام به عینه تاکنون ندیده ام. برای ایشان و همسر مهربان و دلسوز و فداکارشان، سرکار خانم محتشمی، آرزوی سلامتی و سعادت در دنیا و آخرت دارم.

دکتر محمد خراشادی زاده

گروه آمار دانشگاه بیرجند

از درس آمار تا سمینار احتمال

مهرماه ۸۱ آمار و احتمال مقدماتی اولین درسی بود که با دکتری داشتیم که می‌گفتند از انگلیس مدرک گرفته‌اند. بعدها دو درس آمار ریاضی ۱ و ۲ را نیز با دکتر گذرانیدیم. هر هفته کلی تمرین تحویلی داشتیم آنقدر می‌نوشتیم که انگشتانمان درد می‌گرفت. دکتر نیز یکبار انگشت دستش را که از فشردن مداد در دوران ابتدایی ورم کرده بود سرکلاس نشانمان داد. جالب بود خیلی شبیه انگشت ما بود. امتحانهایمان حداقل ۳ تا ۴ ساعت طول می‌کشید. ۵ تا ۶ سوال هر کدام ۴ تا ۵ قسمت. از همه جای کتاب سوال بود، اما خیلی سخت نبود. خوشبختانه مشکل وقت هم نداشتیم. دکتر می‌گفت تا هر جایی می‌خواهید وقت دارید شما فقط بنویسید. خودش تا آخر امتحان میماند و غر هم نمی‌زد. این حضورش آرامش خوبی نصیبمان می‌کرد و ما هم در نوشتن عجله نمی‌کردیم. شهریور سال ۸۴ بود که فهمیدیم دکتر در گیر و دار برگزاری پنجمین سمینار احتمال و فرآیندهای تصادفی بود. تمام دانشجویان بیرجندی و اطراف بیرجند از ورودی‌های مختلف را جمع کرد. من ورودی ۸۱ بودم و تنها بیرجندی ورودی‌ام. یک جلسه توجیهی گذاشت و گفت هر یک از شما بخشی از کار را به عهده بگیرد. من که سابقه کار در نشریه دانشجویی داشتم و کار با word را هم خوب یاد گرفته بودم به همراه یکی از دوستان صمیمی‌ام (دکتر جلیل جراحی فریز) کار خبرنگار سمینار را قبول کردیم. دکتر با همه گرفتاری که داشت گاهی ما را هم با ماشین خودش می‌برد و می‌آورد. آنروزها نمی‌دانستم دبیریک سمینار بودن یعنی چه! اکنون که تا حدودی آشنا شدم برایم جالب است که با آن همه گرفتاری حواسش بود و چک می‌کرد تا مطمئن شود دانشجویان (بویژه خانم‌هایی که در امور سمینار همکاری داشتند) شب هنگام حتماً با آژانس و راننده مورد اعتماد به خانه‌شان میروند و مدام با خانواده‌هایشان در ارتباط بود. یک دلسوزی واقعاً پدرانیه. یکی از صبح‌ها که با دکتر به دانشگاه می‌آمدم متوجه یک کارتون بستنی داخل ماشین شدم. از نگهبان ورودی دانشگاه تا آخرین نفر خدمه و دانشجو و همه را بستنی تعارف کردیم. مدیریتش برایم جالب بود، هوای همه را داشت و همه نیز هوای ایشان را. حسی ایجاد می‌کرد که با جان و دل همه در خدمت سمینار بودند. تا جایی که وقتی روز اول سمینار به پایان رسید و ما باید خبرنامه را برای فردا آماده می‌کردیم با اینکه نه از ما خواسته بود و نه اجباری در کار بود من و آن دوستم شب را در دانشگاه در اتاق مدیر گروه ماندیم و بر روی خبرنامه کار کردیم.

تنها به دکتر اطلاع دادیم که می خواهیم بمانیم خودش با نگهبان و حراست با یک تلفن هماهنگ کرده بود. ما ماندیم و تا نیمه های شب مشغول آماده کردن خبرنامه شدیم. از خستگی کارتونی کف اتاق پهن کردیم و روی آن خوابیدیم. حتی این هم از چشمانشان پنهان نماند و در مراسم اختتامیه در حضور همه از ما تشکر کردند و هنوز هم خیلی جاها آن را بیان می کنند. به نظرم که خیلی ها از برنامه ریزی و تنوع برنامه های سمینار خوششان آمده بود و تعریف می کردند.

هنوز هم دلسوزی را در سخن و نگاه ایشان احساس می کنم. این احساسی که نسبت به شهرشان بیرجند و گروه آمارش دارند را تحسین می کنم. اکنون ارتباطمان خیلی صمیمی تر و دوستانه تر شده. همیشه می گویند شماها را مثل بچه های خودم می بینم و من این را باور دارم. باز هم سمیناری برگزار شود حاضرم با ایشان همکاری کنم. در پناه الطاف حق سالم و سلامت باشند..

دکتر مجید چهکندی
گروه آمار دانشگاه بیرجند

مهر تو نگار سرو قامت
ای راه تو راه حی داور

بر من رقمست تا قیامت
عالم همه دیگر و تو دیگر

جناب آقای دکتر محتشمی یکی از چهره‌های ماندگار در علوم پایه به ویژه علوم ریاضی میباشند. افتخار آشنایی با استاد فرهیخته، جناب آقای دکتر محتشمی به مهرماه سال ۱۳۸۱ که در مقطع کارشناسی رشته آمار دانشگاه بیرجند پذیرفته شدم، برمی گردد و تاکنون این آشنایی تداوم داشته است. در طی این مدت بنده همواره افتخار شاگردی ایشان را داشته ام و از دانش و اخلاق حسنه ایشان بسیار بهره گرفته ام. در دوره کارشناسی و دکتری توفیق شاگردی استاد را در دروس مختلف مانند آمار و احتمال مقدماتی، آمار ریاضی ۱ و ۲، روشهای چندمتغیره گسسته و نظریه اطلاع (دکتری) داشتم. در طی این نوزده سال آشنایی، همواره از رهنمودهای ارزنده ایشان بهره‌مند شده‌ام. ایشان با مهربانی و بردباری، حمایت بیدریغی در تمام مراحل داشتند که بخاطر آن صمیمانه سپاسگزارم. آشنایی با ایشان از بهترین اتفاقات در زندگی علمی بنده محسوب می شود. ایشان در تمام دوران ارزشمند علمی خود، همواره طرفدار ایده‌های نو بودند و فرصتهای ارزشمندی برای پژوهش و ارتباط دانشجویان با محیط کار و محفل های علمی کشور بوجود آوردند. در مورد فعالیتهای آموزشی، پژوهشی و اجرایی ایشان، گفتنی بسیار است و در این مختصر نمی‌گنجد. محبت پدرانه، برخورد صمیمانه، سخنان عالمانه، توانایی و تسلط در جنبه‌های مختلف آمار و احتمال زبانزد همه همکاران و دانشجویان است. همچنین آقای دکتر بسیار خوش برخورد، با شخصیت و مورد احترام دانشجویان و اساتید هستند. خداوند را شاکرم که افتخار آشنایی با ایشان را به بنده عنایت فرمود و آرزوی سلامتی و شادکامی از خداوند منان برای ایشان خواستارم. امیدوارم که جامعه آماری کشور همواره از وجود ایشان بهره‌مند باشد.

دکتر هادی علیزاده نوقابی
گروه آمار دانشگاه بیرجند

هنوز که هنوز است به آن روز و زمانی می اندیشم که اندیشه اش در گذر زمان در ژرفای آلبوم قلبم خود نمایی می کند.

همیشه فکر می کردم استاد کسی است که فقط سر کلاس، درس می دهد، امتحان می گیرد و کم و زیاد نمره می دهد و بس آری، هنوز در آن فکر و اندیشه ام، اندیشه

عیادت، عیادت از جنس انسانیت آزاد منشی و به دور از هر گونه تزویر و ریا و مستندسازی و به رخ دیگران کشیدن.

عیادت آن هم از طرف استادی که وقتی کسالتم را از زبان شاگردان ترک زبان خویش که ژرفای قلبشان در دوستی و رفاقت چون کوره ای همیشه جوشان است جویا می شود با تمام گرفتاری به منی که در رهگذر زمان با هم آشنا شده بودیم.

اظهار لطف می کند به عنوان رئیس دانشگاه بر بالینم می آید، جویای حالم می شود، مبادا گوشه‌ی اتاق خوابگاه دانشجویی احساس تنهایی کنم.

آری عیادتی به ظاهر ساده اما بسیار عمیق که حتی گذر زمان هم نتوانسته است خاطره آن را از ذهنم پاک گرداند.

استاد محتشمی! با اعماق وجود می گویم، با چشم بسته هم می شود تو را دید، قدمت را حس کرد نوازشت را چشید، مهربانیت را بوسید بزرگی و احساسات را مجسم کرد، باور کرد و به آن ایمان داشت، و گفت آری استاد محتشمی تنها استادی بود که عیادت و دوستی را در برابر چشمان کم‌سویم هجی کرد و به آن معنا بخشید.

حسین محمدزاده

فرهنگی (دانشجوی رشته ادبیات سال ۱۳۷۸)

منش استاد

دکتر محتشمی ریاست دانشگاه بیرجند بودند و ما هم دانشجوی ایشان در مقطع کارشناسی (از سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۲). گروه عضو هیات علمی کافی ندا شت و تقریباً در سالهای اول تدریس، ۹۰ درصد دروس اصلی با دکتر بود. یادم نمی رود که روز یکشنبه از ساعت ۷:۴۵ تا ساعت ۲۰ کلاس داشتیم (اسمش را که برنامه نمی شد گذاشت). خلاصه بگم زمستان بود و کارهای معاون دانشگاه به مذاق دانشجویان خوش نیامد و در صحن دانشکده مهندسی (واقع در خیابان ۱۷ شهریور) تحصن شد. تحصن از عصر شروع و همه متقاضی حضور و پاسخگویی رئیس دانشگاه بودند. رئیس اهمیتی نداد و تماسها بی فایده و جواب داده نمی شد. تحصن ادامه داشت و بچهها تا سحر در صحن دانشکده لرزیدن. سحر سرو کله ریاست دانشگاه پیدا شد و متحصین عصبانی. از هر باب شعار می دادند. من و همکلاسیم در وسط متحصین نشسته و ریاست دانشگاه پشت تریبون رفتن و صحبت کردن. علت تاخیر در حضور را جلسات مختلف و فشرده بودن برنامه کلاسهایشان اعلام کردند و در بین جمعیت رو به من کردن و گفتن "اگر باورتان نمی شود عارفی هست و می تواند شهادت دهد". دنیا پیش چشمانم تیر و تار شد و با خودم می گفتم که حتما تمام دروس را خواهم افتاد. اولین جلسه کلاس بعد از این موضوع در کلاس ۲۰۷ دانشکده بود و ما از ترس دکتر رفتیم انتهای کلاس نشستیم که چشم دکتر به ما نیفتد. آقای دکتر با منش استادی که داشتند در کلاس حاضر شدند و بدون توجه به آن موضوع درسشان را دادند و رفتند و در هیچ جا نه مطرح شد و نه در کلاس و درس و نمره ما تاثیری گذاشت. این مطلب و منش استادی همواره در ذهن من مانده و هر جا دانشجویی خطایی کند و یا مطلبی که برای من ناخوشایند باشد را بیان کند، در درس و نمره او هیچ تاثیری ندارد.

رصد استاد راهنما

دانشجوی کارشناسی ارشد بودم و استاد راهنما دکتر محتشمی. با توجه به قبولی در مقطع دکتری، کار پایان نامه بسیار فشرده بود. آقای دکتر ما را از هر کاری منع کرده بودند. بزرگ شده بودیم و باید دستمان تو جیب خودمان می بود. در تابستان ۱۳۸۴ در دانشگاه آزاد فردوس بدون اطلاع آقای دکتر پنجشنبه و جمعه حق التدریسی درس می دادم و به بهانه ندا شتن سیستم در دانشگاه، اخرهای هفته شهرستان می رفتم و تدریس. آقای دکتر هر از گاهی تلفنی ما را چک می کردن که مبادا خواب باشیم و یا کار دیگری انجام دهیم. از ترس ایشان ظهر خواب ندا شتیم. به خانواده سپرده بودم که هر وقت ایشان زنگ زدن بگویند بیدار است. موضوع به جایی رسید که یک شب حدود ساعت ۱۲:۴۵ نصف شب گوشی زنگ زد و آقای دکتر ما را رصد کردند و خوشبختانه ما بیدار. روزگار سختی بود و چاره ای هم نبود و اگر این سختگیریها نبود کار به نتیجه نمی رسید. ولیکی از خاطرات شیرین من و آقای دکتر است و بارها ایشان آن را بیان کرده اند و با منش استادی که دارند از من عذرخواهی کرده اند. امیدوارم همواره سلامت و پر انرژی باشند.

دکتر محسن عارفی

گروه آمار دانشگاه بیرجند

به روایت فرزند

در روزهای کودکی، پدرم با وجود مشغله فراوانش، همواره ما را با کتاب همراه و همگام کرد و من در تمام روزهای زندگی همواره از آن بهره جستهم. به خاطر دارم که هر هفته دو کتاب برایم می خرید و من آن دو کتاب را می خواندم و بعد به زبان کودکانه آنرا توضیح می دادم. شبها دیر وقت به خانه می آمد و بلافاصله از من می خواست که آنچه از آن کتاب را که فهمیده ام را توضیح دهم. بعد کتاب را در قفسه ای در اتاق، قرار می داد. یک روز برای تشویق من، شروع به شمارش کتابهای خوانده شده کرد و تعداد زیادی بودند. امروز علاقه به کتاب و مطالعه را که از پدرم دارم، مدیون دوران دیشی آن روزهاست. این عادت کوچک در من نهادینه شده و در روزهای سخت به یاریم آمده و من تمام آنرا از درایت پدرم می دانم.

در سیستم آموزش متکی بر حفظیات، خلا موجود را با تشویق من به مطالعه پر کرد و حس کنجکاوی من را نسبت به مسائل مختلف بیدار کرد. پس از حیات، عشق به دانستن بهترین هدیه ای بود که از پدرم گرفتم.

فاطمه محتشمی برزادران

دانشجوی دکتری علوم اعصاب

تصاویر ماندگار

سمینار و همایش‌ها

پنجمین سمینار احتمال دانشگاه بیرجند-۱۳۸۴

سمینار در اذربایجان با گروه ریاضی

نهمین سمینار دانشگاه سیستان و بلوچستان ۱۳۹۲

دهمین سمینار دانشگاه یزد ۱۳۹۴

یازدهمین سمینار، دانشگاه قزوین - ۱۳۹۶

دوازدهمین سمینار دانشگاه سمنان-۱۳۹۸

گردهمایی فارغ التحصیلان موسسه آمار بعد ۴۰ سال

در جمعی با دکتر بهبودیان

عکس با دکتر راسخ و نواب پور در هلسینکی

عکس با دکتر راسخ و دکتر سلطانی در سمینار های خارج

سفر به کره از طریق مسکو و دیدار با دوستان بیرجند در مسکو

کنفرانس در کره

پنجمین سمینار تخصصی نظریه قابلیت اعتماد و کاربردهای آن-دانشگاه یزد ۱۳۹۸

پنجمین سمینار تخصصی نظریه قابلیت اعتماد و کاربردهای آن-دانشگاه یزد ۱۳۹۸

پنجمین سمینار تخصصی نظریه قابلیت اعتماد و کاربردهای آن-دانشگاه یزد ۱۳۹۸

در طبیعت

تحصیل در انگلستان

عکس با دکتر مجید اسدی در شفیلد

دوره دکتری انگلستان

با دکتر رحیم زاده و گیریانو

عکس گروهی در دپارتمان امار شفیلد

عکس با پروفسور کپریانو هم دوره ای دکتری

گردهمایی دانشجویان دکتری امار انگلستان

دکتر محتشمی و دانشجویان

دوره لیسانس و فوق لیسانس

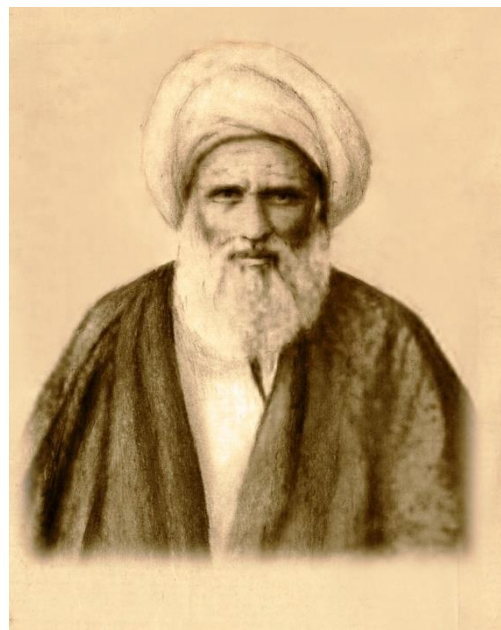
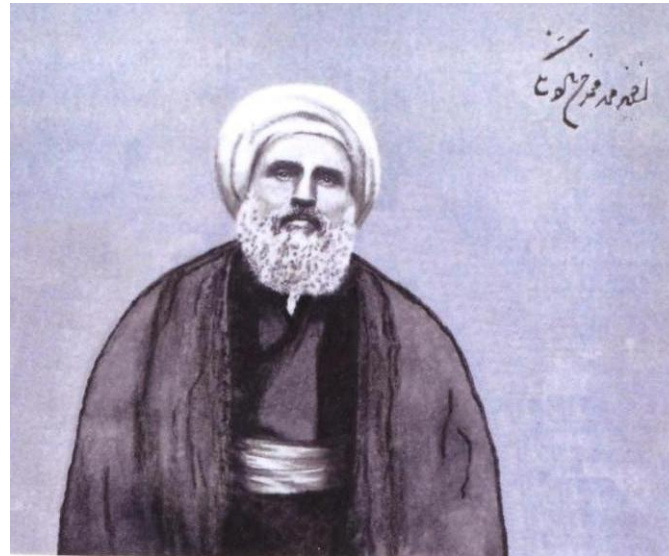

دکتر مشکانی استاد راهنما در دوره فوق لیسانس

دوره دبیرستان

ملا محمد حسن هردنگی

دکتر محتشمی و خانواده

همسر و کوچکترین دختر

با دکتر فقیهی و دکتر محمدزاده

عکس با خواهر

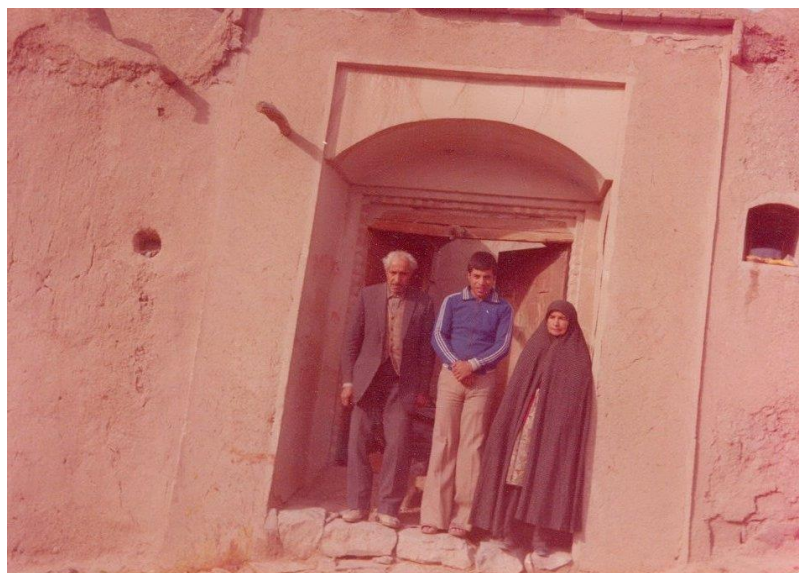

روستای برزادران

همراه با اعمو و پدر

همراه با پدر و مادر

دوران کودکی و جوانی

